

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, precum și ale art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 8 aprilie 2009, reclamanta S.C. RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*), cu sediul în București, str. Dr. Staicovici nr. 75, Forum 2000 Building, Faza 1, etaj 2, sector 5, a înaintat Autorității pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM*), în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (2) din Decizia președintelui ANRC nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența ANRC, o sesizare împotriva pârâtei S.C. UPC Romania S.R.L. (denumită în continuare *UPC*), cu sediul în București, Șos. Nordului, nr. 62D, sector 1, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. S 457/11.02.2005 existent între părți, care să reglementeze serviciul de interconectare în vederea

terminării la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* a apelurilor originare în rețeaua fixă a *UPC*, precum și a terminării la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* (denumit în continuare *Serviciul*). Sesizarea a fost înregistrată la *ANCOM* cu nr. SC-11594/08.04.2009.

De asemenea, ca măsură cu caracter provizoriu, în temeiul prevederilor art. 26 din Decizia președintelui ANRC nr. 1331/2003, *RCS & RDS* a solicitat obligarea *UPC* la furnizarea imediată a *Serviciului* până la momentul soluționării litigiului pe fond. Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, președintele *ANCOM*, prin Decizia nr. 279/2009, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *UPC* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- doamna Mihaela-Alexandra MEREUȚĂ, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;

- doamna Aura VASILE, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;

- domnul Florin-Adrian DRAGOMIR, șef serviciu, Serviciul Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică, în calitate de membru;

- doamna Ana-Maria CIURLICĂ, șef serviciu, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru.

Având în vedere solicitarea *RCS & RDS* privind dispunerea de către *ANCOM* de măsuri cu caracter provizoriu, părțile au fost invitate la data de 28 aprilie 2009 la sediul central al *ANCOM* din Str. Delea Nouă nr. 2, sector 3, București pentru dezbaterile măsurilor solicitate. Pârâta nu s-a prezentat la întâlnire și, prin urmare, *Comisia* a acordat un termen scurt pentru a da părților posibilitatea să discute în contradictoriu aspectele invocate în sesizarea reclamantei, stabilind următoarea ședință pentru data de 30 aprilie 2009. Dezbaterile din cadrul întâlnirilor ce au avut loc la datele de 28, respectiv 30 aprilie 2009 au fost consemnate în procesele-verbale înregistrate la *ANCOM* cu nr. SC-DJ-16709/12.05.2009, respectiv nr. SC-DJ-16715/12.05.2009. De asemenea, la data de 29 aprilie 2009, *UPC* a depus adresa nr. 30666/29.04.2009 înregistrată la *ANCOM* cu nr. SC-15583/29.04.2009, reprezentând răspunsul său la sesizarea *RCS & RDS*.

La data de 12 mai, *Comisia*, în urma deliberării, a propus președintelui *ANCOM* respingerea solicitării *RCS & RDS* cu privire la dispunerea de măsuri provizorii.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

Având în vedere faptul că *RCS & RDS* nu s-a prezentat la întâlnirea din data de 30 aprilie 2009, în vederea soluționării cererii sale privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu constând în obligarea *UPC* la furnizarea *Serviciului* până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANCOM*, *Comisia* a luat în considerare susținerile reclamantei din cuprinsul sesizării.

Astfel, în cuprinsul sesizării, *RCS & RDS* a arătat că solicitarea sa de măsuri cu caracter provizoriu îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, în cauza de față fiind vorba de un prejudiciu continuu suferit de către *RCS & RDS* datorat faptului că nici până în prezent pârâta nu a semnat un act adițional la acordul de interconectare existent care să reglementeze furnizarea *Serviciului*.

De asemenea, în sesizarea sa, reclamanta a precizat faptul că este prejudiciată atât în mod direct, prin lipsirea de venituri ce ar fi obținute ca urmare a traficului terminat în rețeaua pârâtei, cât și indirect, prin diminuarea atractivității serviciilor *RCS & RDS* ca urmare a imposibilității clienților săi de a comunica cu utilizatorii serviciilor furnizate de pârâtă.

Mai mult, reclamanta a subliniat că asigurarea conectivității între utilizatorii finali reprezintă scopul primordial al cadrului de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice, în lipsa unor măsuri provizorii prejudiciile cauzate *RCS & RDS* și utilizatorilor finali ai *RCS & RDS* neputând fi reparate corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile a litigiului pe fond.

În drept, *RCS & RDS* și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 7 alin. (1) și art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 649/2008 privind desemnarea S.C. UPC Romania S.R.L. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acestuia, conform cărora „*Art. 7. – (1) Operatorul va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în condițiile prevăzute de prezentul articol.*”, respectiv „*Art. 9. – (1) Termenul maxim de negociere în vederea încheierii unui acord de interconectare este de 2 luni de la data primirii de către Operator a unei cereri în acest sens.*”

De asemenea, reclamanta și-a întemeiat sesizarea pe dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Art. 4 - (1)*

Pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului orice operator al unei rețele publice de comunicații are:

a) dreptul de a negocia un acord de interconectare cu orice alt operator al unei rețele publice de comunicații, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricăruia dintre cei doi operatori;

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile legii, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți."

B. Susținerile pârâtei

În cadrul dezbaterilor din data de 30 aprilie 2009, *UPC* a solicitat *Comisiei* respingerea cererii reclamantei privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu, apreciind că solicitarea reclamantei nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003. Astfel, pârâta a precizat că, în opinia sa, prejudiciul invocat de *RCS & RDS* în sesizare nu este datorat *UPC*. În acest sens, pârâta a arătat că imposibilitatea de a încheia un act adițional la acordul de interconectare existent prin care să se permită furnizarea *Serviciului* se datorează refuzului *RCS & RDS* de a suplimenta capacitățile de interconectare, suplimentare care, în opinia *UPC*, este necesară pentru furnizarea la parametri normali a *Serviciului* solicitat de reclamantă.

De asemenea, *UPC* a precizat că interconectarea se poate realiza oricând, cu condiția ca *RCS & RDS* să asigure un număr suficient de legături de interconectare între cele două rețele, numărul actual de legături fiind considerat total insuficient, fapt ce conduce, chiar și în prezent, la apariții frecvente ale situațiilor de congestione a traficului de interconectare.

Mai mult, pârâta a precizat că *UPC* este cea care suferă un prejudiciu ca urmare a nesuplimentării capacității legăturilor de interconectare de către reclamantă. Conform susținerilor pârâtei, *UPC* a solicitat periodic mărirea capacității legăturilor de interconectare întrucât calitatea serviciilor oferite utilizatorilor finali a fost deja afectată de subdimensionarea acestora, *UPC* înregistrând numeroase plângeri de la propriii clienți cu privire la imposibilitatea sau greutățile pe care le întâmpină în apelarea clienților *RCS & RDS*.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, una dintre funcțiile ANCOM este cea de „organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii”, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „Art. 36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANCOM soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (7).”

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate adresându-se ANCOM pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, în temeiul dispozițiilor art. 5 și 6 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, RCS & RDS a solicitat obligarea pârâtei la încheierea unui act adițional la acordul de interconectare nr. S 457/11.02.2005 existent între părți, care să reglementeze serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile în rețeaua RCS & RDS a apelurilor originare în rețeaua fixă a UPC, precum și terminarea la puncte fixe în rețeaua UPC a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua RCS & RDS.

De asemenea, ca măsură cu caracter provizoriu, în temeiul prevederilor art. 26 din Decizia președintelui ANRC nr. 1331/2003, RCS & RDS a solicitat obligarea UPC la furnizarea imediată a serviciului de interconectare în vederea

terminării apelurilor la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS* a apelurilor originare în rețeaua fixă a *UPC*, precum și terminarea la puncte fixe în rețeaua *UPC* a apelurilor originare la puncte mobile în rețeaua *RCS & RDS*, până la momentul soluționării litigiului pe fond.

Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că *ANCOM* este competentă să soluționeze sesizarea *RCS & RDS*.

B. Măsurile cu caracter provizoriu

Potrivit dispozițiilor art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *„În situații excepționale, când Comisia consideră că o parte poate suferi grave prejudicii până la soluționarea litigiului, președintele ANCOM, prin decizie, poate dispune măsuri cu caracter provizoriu pentru evitarea producerii prejudiciului sau limitarea întinderii acestuia”*.

Din redactarea dispozițiilor art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 rezultă caracterul de excepție al măsurilor care pot fi luate de *ANCOM* în temeiul acestor dispoziții (*„În situații excepționale [...]”*). Cu alte cuvinte, măsurile provizorii pe care Autoritatea le poate lua până la soluționarea pe fond a litigiului se justifică doar în cazul în care reclamantul suferă prejudicii grave, care, în lipsa măsurilor cu caracter provizoriu, nu ar putea fi reparate în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. Acest caracter de excepție al măsurilor cu caracter provizoriu se datorează și faptului că dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 stabilesc un termen scurt, de 4 luni, pentru soluționarea litigiilor de competența *ANCOM*, cu excepția situațiilor în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a unui litigiu.

În cuprinsul sesizării sale, reclamanta a arătat că prejudiciul său este unul continuu, întrucât părțile nu au încheiat nici până în prezent un act adițional la acordul de interconectare, cu toate că prima solicitare a reclamantei în vederea încheierii unui act adițional la acordul de interconectare existent a fost transmisă pârâtei încă de la data de 6 martie 2008. În ceea ce privește întinderea prejudiciului suferit, reclamanta nu a reușit să cuantifice prejudiciul, nici măcar la nivel estimativ, singurele precizări vizând diminuarea atractivității ofertei comerciale a *RCS & RDS*, precum și lipsirea de veniturile ce ar fi obținute ca urmare a traficului terminat în rețeaua pârâtei.

Având în vedere cele de mai sus, precum și dispozițiile art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *Comisia* arată că urgența dispunerii unei măsuri ar trebui să fie apreciată în

funcție de gravitatea prejudiciului. În acest sens, *Comisia* face următoarele precizări: dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu până la soluționarea pe fond a litigiului este necesară fie în situația în care prejudiciul este iminent, în vederea evitării producerii acestuia, fie în situația în care prejudiciul este actual, în vederea limitării acestuia. În ambele situații, așadar, prejudiciul trebuie să fie cert, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare. În primul caz, partea care solicită dispunerea măsurilor cu caracter provizoriu trebuie să demonstreze gravitatea unui prejudiciu care, deși nu s-a produs încă, este sigur că se va produce în viitorul apropiat. În cea de-a doua situație, partea solicitantă trebuie să demonstreze faptul că prejudiciul s-a produs, dar și întinderea și importanța acestuia.

De asemenea, în ceea ce privește urgența, astfel cum se arată în literatura de specialitate în materia dreptului procesual civil, „*există urgență ori de câte ori păstrarea unui drept sau prevenirea unei pagube iminente nu s-ar putea realiza în mod adecvat pe calea unei acțiuni de drept comun.*”¹

Or, în cazul de față, în ceea ce privește ipoteza păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, nu se poate susține că dreptul reclamantei de a termina apeluri în rețeaua *UPC* ar putea fi prejudiciat prin întârziere, și anume până la soluționarea pe fond a litigiului, atâta timp cât sesizarea sa în fața *ANCOM* a fost introdusă la mai bine de un an de la data primei solicitări către pârâtă în vederea încheierii unui act adițional la acordul de interconectare în vigoare care să reglementeze *Serviciul*.

În ceea ce privește prejudiciul actual și continuu pe care *RCS & RDS* a susținut că îl suferă ca urmare a nefurnizării *Serviciului* de către pârâtă, reclamanta nu a oferit nici măcar o estimare a cuantumului prejudiciului, sau informații precise cu privire la întinderea sau gravitatea acestuia, nedemonstrând prin urmare importanța prejudiciului din care să rezulte necesitatea dispunerii de către *ANCOM* de măsuri provizorii până la momentul soluționării litigiului pe fond.

În ceea ce privește prejudiciul suferit de către utilizatorii finali de telefonie mobilă ai reclamantei, *Comisia* apreciază că într-adevăr imposibilitatea acestora de a apela utilizatorii finali ai *UPC* constituie un inconvenient major care îi afectează pe utilizatorii finali ai ambelor părți, însă precizează, în același timp, că *RCS & RDS* a permis perpetuarea acestei situații pe o perioadă mai lungă de 1 an, adresându-se *ANCOM* abia la data de 8 aprilie 2009.

Prin urmare, în viziunea *Comisiei*, condiția referitoare la existența unei urgențe care să necesite dispunerea de măsuri provizorii până la soluționarea litigiului pe fond nu este îndeplinită, având în vedere și termenul scurt, de 4 luni, în care *ANCOM* trebuie să soluționeze litigiul pe fond.

Astfel, ținând cont de aceste aspecte, *Comisia*, fără a prejudeca fondul, apreciază că în speță nu sunt întrunite condițiile pentru dispunerea de măsuri cu

---

¹ I.Leș, „Tratat de drept procesual civil”, Ed. C.H. Beck, București 2008, ediția 4, p. 827;

caracter provizoriu prevăzute de dispozițiile art. 26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, propunând președintelui ANCOM respingerea cererii *RCS & RDS*.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE
ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

Respinge ca neîntemeiată solicitarea S.C. RCS & RDS S.A. privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu constând în obligarea S.C. UPC Romania S.R.L. la furnizarea imediată a serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile în rețeaua S.C. RCS & RDS S.A. a apelurilor originate în rețeaua fixă a S.C. UPC Romania S.R.L., precum și terminarea la puncte fixe în rețeaua S.C. UPC Romania S.R.L. a apelurilor originate la puncte mobile în rețeaua S.C. RCS & RDS S.A.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 14 mai 2009
Nr. 333